

[Forsvarsministeren.]

ning, og dertil kommer Udrustningen, som vi nu ønsker at fremskynde. Jeg forstaa derfor ikke det ærede Medlem Hr. Brorsens Kritik paa dette Omraade. Jeg tør roligt hævde, at Ordningen efter de Omlægninger, dette Forslag byder paa, er rimeligere og forsvarligere end 1932-Ordningen, som det ærede Medlem udtalte sig om.

Dette kan ogsaa være mit Svar til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som hverken ansaa Hærens Størrelse eller Uddannelse eller Bevæbning for tilfredsstillende. Hvad angaar Udrustningen og de mange tekniske Enkeltheder, der her spiller ind, mener jeg, det vilde være rimeligst at drøfte dette nærmere med Partierne i det Udvalg, der bliver nedsat. Det samme gælder visse organisatoriske Spørgsmaal med Hensyn til Garnisonering og andre Ting, som det ærede Medlem nævnte, og om hvilke det ærede Medlem selv sagde, at han ansaa en nærmere Drøftelse i Udvalget for det mest praktiske.

Jeg kan kun være glad ved, at det ærede Medlem Hr. Brorsen kunde tiltræde Tanken om en Omlægning, saaledes at der bliver nogen Vinteruddannelse, og jeg kan ogsaa kun være glad ved, at baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, saa vidt jeg forstod, i alt Fald principielt gav Tilslutning til en Ordning, hvorved der i Fremtiden ikke bliver mere end een Genindkaldelse.

Hvad angaar Luftforsvaret, forstod jeg, at det ærede Medlem Hr. Brorsen nærmest var enig med Regeringen i dens Opfattelse paa dette Omraade: at man maa nøjes med at skabe en vis Risiko for fjendtlige Flyvere og ikke kan gaa til den, om jeg saa maa sige, teoretisk fuldkomne Løsning, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var Tilhænger af. Det ærede Medlem Hr. Brorsen angav ikke noget nærmere, men han sagde, at han syntes, man passende kunde gaa en Mellemsvej, og det er ogsaa det, Regeringen mener den har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft derimod ønskede at faa gennemført det, jeg vil kalde den teoretisk fuldkomne Ordning, og havde ingen Betænkelighed ved de Udgifter, der kunde komme. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard, der i øvrigt sekunderede det ærede Medlem Hr. Brorsen, uden at det gav yderligere Oplysning om, hvor Partiet Venstre staar, udtalte sig ogsaa om dette Spørgsmaal og nævnte et Tal i denne Forbindelse. Jeg skal gerne gøre opmærksom paa, at den Ordning, som jeg forstaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn

Kraft og det ærede Medlem Hr. Vanggaard tænker sig gennemført, vil kræve Materielbevillinger een Gang for alle til et Beløb af 26 Mill. Kr. og en aarlig Driftsudgift paa 6 Mill. Kr. Det er de økonomiske Krav, der maa opfyldes, hvis man ønsker at gaa denne Vej, og alligevel tror jeg ikke, at nogen af de ærede Medlemmer vil paastaa, at der skabes nogen virkelig Sikkerhed for Byen. Jeg tror derfor, det forsvarligste er at gaa den Vej, som Regeringen er slaaet ind paa.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Brorsen som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var betænkelige ved, at Luftfartøjerne blev reduceret. Dette med Reduktion er nu, som man tager det. Man kan selvfølgelig anlægge den rent formelle Betragtning, at da man i 1932-Ordningen har regnet med 5 Eskadriller og man nu kun regner med 4, er det en Reduktion, der foretages; men da Faktum er, at man aldrig vilde kunne naa de 5 ifølge den nugældende Ordning, er der i Realiteten ingen Reduktion her, men der skabes Sikkerhed for, at de 4 Eskadriller, der er regnet med, kan stilles op. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft mente, at der kun fandtes Penge til 3, og det ærede Medlem kan i Henhold til Budgettet være berettiget til denne Antagelse, men jeg gør her opmærksom paa, at adskillige Beløb til Lønninger og andre Ting findes fordelt paa andre Konti paa Budgettet, saaledes at der skulde være et tilstrækkeligt Beløb til de 4 Eskadriller, jeg har omtalt.

Med Hensyn til de frivillige Korps spurgte baade det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Brorsen, om vi da havde nogen alvorlig Indvending mod disse Korps's Virksomhed, om vi kunde paapege noget Tilfælde, hvor de havde søgt at øve politisk Indflydelse og misbruge deres Stilling. Heroverfor vil jeg gerne sig, at vor Stilling til disse Korps aldrig har været dikteret af en saadan Betragtning. Der har ganske vist været gjort Forsøg paa udefra at faa Indflydelse paa disse Korps med særlige Formaal for Øje — det ved man —, men det afgørende for os har været den rent principielle Betragtning, at denne Opgave naturligt er en Statsopgave. Det er vor principielle Opfattelse, og den er saa ren og klar, det er en saa saglig Begrundelse, at jeg ikke ser, at man med nogen Kraft vil kunne underkende den.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen og andre Talere har ogsaa spurg, hvorfor Skytteforeningerne saa ikke ogsaa skulde forbydes.